

Sygn. akt II Cz 481/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta

Sędziowie: SO Bogumił Goraj spr.

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku K. M.

z udziałem D. Ł.

o podział majątku wspólnego

na skutek zażalenia biegłej H. A.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 16 kwietnia

2013 r. sygn. akt II Ns 89 /11

postanawia: oddalić zażalenie.

2

II Cz 481/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy przyznał biegłej H. A. kwotę 4.545,78 zł tytułem wynagrodzenia za opinię pisemną sporządzoną w dniu 16 marca 2013 r. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że z przepisów art. 89 ust. 1 i 2 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005r. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) wynika, iż biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii, a wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków, o których mowa w ust. 1 - na podstawie złożonego rachunku. Analizując dane zawarte w karcie pracy biegłego Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, iż uwzględnia ona większą liczbę godzin przeznaczonych na sporządzenie opinii aniżeli wymiar czasu koniecznego na jej wykonanie. Sąd Rejonowy wskazał, iż oceniając ilość czasu potrzebnego do wykonania opinii miał na uwadze okoliczność, iż opinia obejmowała wycenę czterech rzeczy oraz ustalenie aktualnych stawek czynszowych tych rzeczy. Sąd uznał, że czas pracy potrzebny do przeprowadzenia oględzin nieruchomości był zawyżony, gdyż wszystkie nieruchomości znajdowały się w S., a przy stwierdzeniu, że nieobecność uczestnika postępowania uniemożliwia dokonanie oględzin, biegła od razu powinna zakończyć czynności z tym związane. Także ilość czasu potrzebnego do opracowania opinii i jej wydruku była, w ocenie Sądu I instancji, zawyżona. Sąd uznał, że skoro biegła potrzebowała 76

3

godzin na prace przygotowawcze tj. analizę akt sprawy, oględziny nieruchomości, analizę transakcji rzeczy podobnych i uwarunkowań planistycznych oraz przygotowanie bazy danych, to na sporządzenie opinii oraz jej wydrukowanie nie potrzeba było 90 godzin, a jedynie 40. Dlatego Sąd przyjął, że czas pracy potrzebny do opracowania opinii nie powinien przekraczać 116 godzin. Wobec powyższego na podstawie przepisów art. 288 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oraz art. 89 i 90 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005r. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) oraz przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. nr46, poz. 254 ze zm.) przyznał biegłej wynagrodzenie w wysokości 4.545,78 zł.

Zażalenie na to postanowienie wniosła biegła, która domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez przyznanie jej wynagrodzenia w wysokości ustalonej w fakturze nr (...). Zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisu art. 288 k.p.c. oraz art. 89 i następnych ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005r. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Powołała się na stanowisko judykatury wyrażone w postanowieniach Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8 listopada 2012 r. wydanego w sprawie I ACz1819/12 oraz z dnia 13 lutego 2012 r. wydanego w sprawie I ACz 164/12, a także stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 18 sierpnia 1959r. oraz 21 sierpnia 1981 r. Skarżąca zacytowała także przepisy kodeksu postępowania cywilnego oraz prawa o ustroju sądów powszechnych dotyczące instytucji biegłego sądowego oraz podkreśliła, że zakres opinii był wyjątkowo szeroki, a przedmiot opinii był położony poza miejscem codziennej pracy biegłego, co wymagało większej ilości czasu na

4

opracowanie opinii. Powołała także przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz wskazała na złożony i czasochłonny proces ustalania cen nieruchomości i stawek czynszowych. Podniosła, że drastyczne ograniczenie czasu potrzebnego na wykonanie opinii może skutkować popełnieniem błędów oraz że Sąd na rozprawie nie umożliwił biegłej złożenie wyjaśnień w tym zakresie pouczając jedynie o możliwości złożenia zażalenia. W ocenie biegłej rzeczywistą przyczyną obniżenia wynagrodzenia była okoliczność, iż w dniu 8 marca 2013 r. zwróciła się do Prezesa Sądu o rozstrzygnięcie jej wcześniej złożonych wniosków o przyznanie wynagrodzeń za sporządzone opinie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione. Zarówno Sąd Rejonowy, jak i skarżąca zasadnie powołali przepisy art. 288 k.p.c. oraz 89 ust. 1 i 2 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005r. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Z przepisów tych wynika, że wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków niezbędnych do wykonania czynności - na podstawie złożonego rachunku.

Dla rozstrzygnięcia zasadności zażalenia należało więc zbadać, czy dokonana przez Sąd I instancji ocena czasu pracy potrzebnego biegłej do opracowania opinii jest prawidłowa. Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu postanowienia szczegółowo odniósł się do zawartych w karcie pracy biegłego danych odnośnie czasu potrzebnego biegłej do opracowania opinii. Biegła wnosząc zażalenie przed sporządzeniem

5

uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, nie odniosła się do tych rozważań. Zatem rzeczą Sądu Okręgowego było skontrolowanie, czy analiza Sądu I instancji była prawidłowa. Sąd ten wziął pod uwagę okoliczność, iż opinia dotyczyła oszacowania czterech rzeczy (praw) oraz ustalenia czynszu możliwego z wynajęcia tych rzeczy (praw). Te same argumenty podniosła biegła w zażaleniu. Zatem nie było rozbieżności co do zakresu i stopnia skomplikowania opinii. Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że skoro biegła poświęciła znaczną ilość czasu na czynności przygotowawcze, które są nierozłącznie związane z opracowaniem opinii, to czas konieczny do jej opracowania nie wynosił 90 godzin, lecz

40. Oceny tej nie w sposób podważyć, gdyż 40 godzin jest równe pięciu dniom roboczym, licząc dzień roboczy po 8 godzin. Łączny czas potrzebny na wykonanie opinii Sąd Rejonowy ustalił na 116 godzin tj. ponad 14 dni roboczych. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, iż jest to czas wystarczający na wykonanie nawet złożonej i skomplikowanej opinii.

Biegłą słusznie wskazała w zażaleniu, że czasu pracy nie można dokładnie wyliczyć, gdyż zależy on od zakresu i stopnia skomplikowania opinii oraz indywidualnych predyspozycji biegłego. Jednakże dla potrzeb rozstrzygnięcia wniosku o przyznanie wynagrodzenia należy brać pod uwagę średni, przeciętny nakład pracy potrzebny do wykonania opinii. Sąd Rejonowy oceniając wniosek skarżącej o przyznanie wynagrodzenia tych mierników nie naruszył.

Bezzasadny tym samym był zarzut, że obniżenie wynagrodzenia było skutkiem wniesienia skargi na opieszałość w rozpoznawaniu wniosków biegłej o przyznanie wynagrodzenia za wykonane opinie.

6

Dlatego Sąd Okręgowy uznał zażalenie za bezzasadne i na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. je oddalił.